Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 14. novembra 2013 *

„Pritožba — Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Figurativna znamka, ki upodablja volčjo glavo — Ugovor imetnika figurativnih mednarodnih in nacionalnih znamk z besednima elementoma ‚WOLF Jardin' in ‚Outils WOLF' — Relativni razlogi za zavrnitev — Škodovanje razlikovalnemu učinku prejšnje znamke — Uredba (ES) št. 207/2009 — Člen 8(5) — Sprememba ekonomskega ravnanja povprečnega potrošnika — Dokazno breme"

V zadevi C-383/12 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 8. avgusta 2012,

Environmental Manufacturing LLP s sedežem v Stowmarketu (Združeno kraljestvo), ki jo zastopajo M. Atkins, solicitor, K. Shadbolt, odvetnik, in S. Malynicz, barrister,

tožeča stranka,

drugi stranki v postopku sta

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa A. Folliard-Monguiral, agent,

tožena stranka na prvi stopnji,

Société Elmar Wolf s sedežem v Wissembourgu (Francija), ki jo zastopa N. Boespflug, odvetnik,

intervenientka na prvi stopnji,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, E. Juhász (poročevalec), A. Rosas, D. Šváby in C. Vajda, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: M. Aleksejev, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 29. maja 2013,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

1 Družba Environmental Manufacturing LLP (v nadaljevanju: Environmental Manufacturing) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 22. maja 2012 v zadevi Environmental Manufacturing proti UUNT – Wolf (upodobitev volčje glave) (T-570/10, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za razveljavitev odločbe drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 6. oktobra 2010 (Zadeva R 425/2010-2) v zvezi s postopkom z ugovorom (v nadaljevanju: sporna odločba).

Pravni okvir

2 Z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1), ki je začela veljati 13. aprila 2009, je bila kodificirana in razveljavljena Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146).

3 Člen 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Relativni razlogi za zavrnitev“, določa:

„1. Ob ugovoru imetnika prejšnje znamke se znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira v naslednjih primerih:

[…]

(b) če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujejo znamke, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka; verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko.

[…]

5. Poleg tega blagovna znamka ob ugovarjanju imetnika prejšnje blagovne znamke v smislu odstavka 2 ne bo registrirana, če je enaka ali podobna prejšnji blagovni znamki in naj bi bila registrirana za blago ali storitve, ki niso podobne tistim, za katere je registrirana prejšnja blagovna znamka, če prejšnja blagovna znamka Skupnosti uživa ugled v Skupnosti in če ima prejšnja nacionalna blagovna znamka ugled v zadevni državi članici, in če bi uporaba blagovne znamke, za katero je vložena prijava, brez upravičenega razloga izkoristila ali oškodovala razlikovalni značaj ali ugled prejšnje blagovne znamke.“

4 V členu 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 40/94 so bili uporabljeni enaki izrazi kot v ustreznih določbah Uredbe št. 207/2009.

Dejansko stanje

5 Pravni predhodnik družbe Environmental Manufacturing je 9. marca 2006 pri UUNT vložil zahtevo za registracijo znamke Skupnosti za figurativni znak, ki upodablja volčjo glavo, za dajanje v promet proizvodov iz razreda 7 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, ki ustreza temu opisu: „Stroji za profesionalno in industrijsko predelavo lesnih in rastlinskih odpadkov; profesionalni in industrijski sekalniki in drobilniki lesa“.

6 Po objavi zahteve v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 38/2006 z dne 18. septembra 2006 je Société Elmar Wolf (v nadaljevanju: Elmar Wolf) vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke za navedene proizvode.

7 Ugovor je temeljil na več prejšnjih francoskih in mednarodnih figurativnih znamkah. V utemeljitev tega ugovora so bili navedeni razlogi iz člena 8(1)(b) in (5) Uredbe št. 40/94.

8 Pravni predhodnik družbe Environmental Manufacturing je 24. septembra 2007 nanjo prenesel navedeno zahtevo za registracijo. Družba Environmental Manufacturing je 2. oktobra 2007 v skladu s členom 43 Uredbe št. 40/94 (postal člen 42 Uredbe št. 207/2009) zahtevala, da družba Elmar Wolf predloži dokaze o uporabi prejšnjih znamk. Ta je nato predložila dokumentarna dokazila za to.

9 Oddelek za ugovore UUNT je 25. januarja 2010 zavrnil ugovor, ki je temeljil na členu 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, z obrazložitvijo, da glede zadevnih znamk verjetnost zmede ne obstaja. Oddelek za ugovore je prav tako zavrnil ugovor, ki je temeljil na členu 8(5) te uredbe, z obrazložitvijo, da družba Elmar Wolf ni predložila dokaza o kakršnem koli oškodovanju ugleda prejšnjih znamk ali o neupravičenem izkoriščanju teh znamk.

10 Družba Elmar Wolf je 23. marca 2010 zoper to odločbo vložila pritožbo. Ta odločba je bila s sporno odločbo razveljavljena. Drugi odbor za pritožbe je v zvezi s členom 8(5) Uredbe št. 207/2009 menil, da imajo prejšnje znamke velik ugled v treh državah članicah. Nato je ugotovil, da med zadevnimi znamkami obstaja določena stopnja podobnosti in da bi upoštevna javnost glede na razlikovalni učinek in ugled prejšnjih znamk ter podobnost proizvodov, na katere se zadevne znamke nanašajo, med znakoma lahko vzpostavila povezavo. Nazadnje je odbor za pritožbe, sklicujoč se na trditve družbe Elmar Wolf, sklenil, da bi zaradi prijavljene znamke lahko zbledela edinstvena podoba prejšnjih znamk in da bi lahko ta znamka neupravičeno izkoriščala njihov razlikovalni učinek ali ugled.

Tožba pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

11 Družba Environmental Manufacturing je pri Splošnem sodišču vložila tožbo za razveljavitev sporne odločbe. V utemeljitev te tožbe je navedla dva tožbena razloga, ki sta se nanašala na kršitev člena 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 in na kršitev člena 8(5) te uredbe.

12 Splošno sodišče je v točkah od 16 do 24 izpodbijane sodbe prvi tožbeni razlog zavrnilo kot neutemeljen.

13 V zvezi z drugim tožbenim razlogom je Splošno sodišče v točki 47 izpodbijane sodbe sklenilo, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da lahko upoštevna javnost vzpostavi povezavo med znakoma, ki ju predstavljajo nasprotujoče si znamke.

14 Splošno sodišče je nato v točkah 48 in 49 izpodbijane sodbe glede tveganja oslabitve navedlo, da mora po navedbah družbe Environmental Manufacturing imetnik prejšnje znamke trditi in dokazati, da bo uporaba poznejše znamke vplivala na ravnanje potrošnikov proizvodov, označenih s prejšnjo znamko, ali da obstaja resno tveganje, da se bo to zgodilo v prihodnosti. Navedlo je tudi, da družba Environmental Manufacturing trdi, da odbor za pritožbe ni preučil tega učinka v obravnavanem primeru, da bi morala družba Elmar Wolf predložiti argumente, s katerimi bi konkretno pojasnila, kako naj bi ji oslabitev škodovala in da zgolj omemba oslabitve ne zadostuje za utemeljitev uporabe člena 8(5) Uredbe št. 207/2009.

15 Splošno sodišče je v točkah od 50 do 54 izpodbijane sodbe menilo:

„50 [R]azlog za zavrnitev, ki se nanaša na tveganje oslabitve, kot je določen v členu 8(5) Uredbe št. 207/2009, skupaj z drugimi relativnimi razlogi za zavrnitev iz tega člena prispeva k ohranitvi primarne funkcije znamke, to je funkcije označbe izvora. V zvezi s tveganjem oslabitve je treba navesti, da je ta funkcija ogrožena, kadar je sposobnost prejšnje znamke, da proizvode ali storitve, za katere je registrirana in za katere se uporablja, označuje tako, kot da izvirajo od imetnika navedene znamke, oslabljena, ker uporaba poznejše znamke povzroči razpršitev identitete prejšnje

znamke in njene razpoznavne moči v javnosti. Tako je zlasti takrat, kadar prejšnja znamka, ki je izzvala takojšno asociacijo s proizvodi ali storitvami, za katere je registrirana, tega ne more več povzročiti (sodba [z dne 27. novembra 2008] v zadevi Intel Corporation, [C-252/07, ZOdl. str. I-8823,] točka 29).

51 Iz [zgoraj navedene] sodbe Intel Corporation je razvidno, da mora imetnik prejšnje znamke, ki se sklicuje na varstvo iz člena 8(5) Uredbe št. 207/2009, dokazati, da bi uporaba poznejše znamke škodovala razlikovalnemu učinku prejšnje znamke. Imetniku prejšnje znamke za to ni treba dokazati obstoja dejanske in sedanje kršitve njegove znamke. Imetniku prejšnje znamke namreč ni treba – kadar se predvidi, da bo tako škodovanje izhajalo iz uporabe, ki jo lahko pri svoji znamki izvaja imetnik poznejše znamke – počakati na to dejansko uresničitev, da bi se lahko prepovedala navedena uporaba. Vendar mora imetnik prejšnje znamke dokazati obstoj elementov, iz katerih je mogoče sklepati na resno tveganje za nastanek take kršitve v prihodnosti ([zgoraj navedena] sodba Intel Corporation, točke 37, 38 in 71).

52 Zato mora imetnik prejšnje znamke predložiti elemente, na podlagi katerih je mogoče *prima facie* sklepati o nehipotetičnem tveganju oškodovanja v prihodnosti […]. Tak sklep je mogoč predvsem na podlagi logičnih sklepanj, ki izhajajo iz analize možnosti in ob upoštevanju običajne prakse v upoštevni gospodarski panogi ter vseh drugih okoliščin obravnavanega primera […].

53 Vendar ni mogoče zahtevati, da imetnik prejšnje znamke poleg teh elementov dokaže dodaten učinek uvedbe poznejše znamke na ekonomsko ravnanje povprečnega potrošnika proizvodov ali storitev, za katere je prejšnja znamka registrirana. Tega pogoja namreč ni ne v členu 8(5) Uredbe št. 207/2009 ne v [zgoraj navedeni] sodbi Intel Corporation.

54 Glede točke 77 [zgoraj navedene] sodbe Intel Corporation je treba navesti, da je iz izbire besedne zveze „iz tega sledi“ in zgradbe točke 81 iste sodbe razvidno, da je sprememba ekonomskega ravnanja potrošnika, na katero se sklicuje [Environmental Manufacturing] v utemeljitev svojega očitka, v skladu s točko 76 navedene sodbe dokazana, kadar je sposobnost te znamke, da proizvode ali storitve, za katere je registrirana in za katere se uporablja, označuje tako, kot da izvirajo od imetnika navedene znamke, oslabljena, ker uporaba poznejše znamke povzroči razpršitev identitete prejšnje znamke in njene razpoznavne moči v javnosti.“

16 V točkah od 56 do 65 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče preučilo, ali je odbor za pritožbe v obravnavanem primeru pravilno uporabil člen 8(5) Uredbe št. 207/2009 in zgoraj navedena načela.

17 Splošno sodišče je v točki 66 izpodbijane sodbe na eni strani ugotovilo, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da lahko uporaba znamke, katere registracija se zahteva, škoduje razlikovalnemu učinku prejšnjih znamk, na drugi pa, da trditvam družbe Environmental Manufacturing, da je treba nujno dokazati ekonomske učinke povezave med nasprotujočimi si znamkami, ni mogoče ugoditi.

18 Splošno sodišče je v točki 67 izpodbijane sodbe navedlo, „[k]er je odbor za pritožbe tako pravilno uporabil člen 8(5) Uredbe št. 207/2009 zaradi tveganja oslabitve zaradi prijavljene znamke, ni več treba preučiti tveganja [da družba Environmental Manufacturing neupravičeno izkorišča razlikovalni učinek ali ugled prejšnjih znamk (parazitizem)], na katerem prav tako temelji [sporna] odločba.“

19 V teh okoliščinah je Splošno sodišče drugi tožbeni razlog zavrnilo kot neutemeljen in zavrnilo tudi tožbo v celoti.

Predlogi strank

20 Družba Environmental Manufacturing s pritožbo Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo, naj o sporu dokončno odloči in naj UUNT ter družbi Elmar Wolf naloži plačilo stroškov.

21 UUNT Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne in naj plačilo stroškov naloži družbi Environmental Manufacturing.

22 Družba Elmar Wolf Sodišču primarno predlaga, naj pritožbo zavrne, podredno pa, naj zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ter naj družbi Environmental Manufacturing naloži plačilo svojih stroškov in stroškov, ki jih je imela družba Elmar Wolf.

Pritožba

23 Družba Environmental Manufacturing v utemeljitev pritožbe navaja en tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 8(5) Uredbe št. 207/2009.

Trditve strank

24 Družba Environmental Manufacturing trdi, da se v skladu z zgoraj navedeno sodbo Intel Corporation kot dokaz, da uporaba poznejše znamke škoduje oziroma bi škodovala razlikovalnemu učinku prejšnje znamke, zahteva, da se dokaže bodisi sprememba ekonomskega ravnanja povprečnega potrošnika proizvodov, za katere je registrirana prejšnja znamka, ki je posledica uporabe poznejše znamke, bodisi resno tveganje za nastanek take spremembe v prihodnosti. Da bi bila dokazana oslabitev prejšnje znamke, bi tako moral biti predložen tak dokaz.

25 Družba Environmental Manufacturing Splošnemu sodišču očita, da tega dokaza ni zahtevalo, pri čemer je sklepalo, da zadostuje, da je sposobnost prejšnje znamke – da proizvode ali storitve, za katere je registrirana in za katere se uporablja, označuje tako, kot da izvirajo od imetnika navedene znamke – oslabljena, ker uporaba poznejše znamke povzroči razpršitev identitete prejšnje znamke in njene razpoznavne moči v javnosti.

26 Družba Environmental Manufacturing meni, da Splošno sodišče pri analizi, ki jo je opravilo, ni upoštevalo sodne prakse Sodišča, v skladu s katero vpliv na ekonomsko ravnanje potrošnikov zajema vpliv na njihovo poslovno ravnanje. Družba Environmental Manufacturing trdi, da je treba tak potencialni ali dejanski vpliv preučiti v okviru tožbe, vložene na podlagi člena 8(5) Uredbe št. 207/2009, in da bi Splošno sodišče glede na to, da to vprašanje ni bilo niti preučeno niti dokazano, moralo trditev, da je prišlo do oslabitve v smislu tega člena, zavrniti.

27 UUNT priznava, da se za škodovanje razlikovalnemu učinku prejšnje znamke v smislu člena 8(5) Uredbe št. 207/2009 zahteva dokaz o dejanski ali morebitni spremembi ekonomskega ravnanja povprečnega potrošnika proizvodov, za katere so registrirane prejšnje znamke. Vendar zatrjuje, da sta sprememba ekonomskega ravnanja povprečnega potrošnika in razpršitev identitete prejšnje znamke pogoja, ki nista niti neodvisna niti kumulativna in da sta v resnici del ene same zahteve.

28 UUNT meni, da je pogoj, da uporaba poznejše znamke povzroči razpršitev identitete prejšnje znamke in njene razpoznavne moči v javnosti, ki je bil povzet v točkah 29 in 76 zgoraj navedene sodbe Intel Corporation, zgolj izraz spremembe ekonomskega ravnanja povprečnega potrošnika. Trdi, da bo do take spremembe prišlo, kadar bo v skladu s potrošnikovim dojemanjem ekonomska vrednost ugledne znamke padla zaradi uporabe poznejšega znaka. Za vpliv na potrošnikovo ravnanje naj bi zadostovalo, da potrošnik meni, da je ugledna znamka zaradi uporabe izpodbijanega poznejšega znaka manj privlačna, manj prestižna ali manj ekskluzivna.

29 UUNT meni, da izpodbijana sodba temelji na pravilni predpostavki, da „sprememba ekonomskega ravnanja povprečnega potrošnika proizvodov, za katere je registrirana prejšnja znamka“ predpostavlja, da se kot v obravnavanem primeru dokaže, da „uporaba poznejše znamke povzroči razpršitev identitete prejšnje znamke in njene razpoznavne moči v javnosti“. Zadnja navedba naj bi bila zgolj obrazložitev predpostavke.

30 Po mnenju UUNT razpršitev identitete in razpoznavne moči v javnosti pomenita, da se je ekonomska vrednost ugledne znamke zmanjšala ter da dojemanje javnosti in njeno „ekonomsko ravnanje“ predstavljata različni plati medalje. UUNT dodaja, da je ugotovitev iz točke 62 izpodbijane sodbe izraz za verjetno spremembo ekonomskega ravnanja potrošnikov proizvodov, zajetih s prejšnjimi znamkami, ki jo je mogoče pričakovati zaradi sočasne uporabe izpodbijanega znaka.

31 Družba Elmar Wolf opozarja, da je odbor za pritožbe v točkah 36 in 38 obrazložitve sporne odločbe dokazal, da lahko uporaba znamke, katere registracija se zahteva, povzroči nevarnost oslabitve in pripelje do neupravičenega izkoriščanja prejšnje znamke. Poudarja, da Splošno sodišče, ki je v točki 66 izpodbijane sodbe ugotovilo, da znamka, katere registracija se zahteva, lahko škoduje razlikovalnemu učinku prejšnjih znamk, zaradi ekonomičnosti postopka ni preučilo neupravičenega izkoriščanja tega razlikovalnega učinka.

32 Družba Elmar Wolf v zvezi s spoštovanjem domnevnega dopolnilnega in ločenega merila iz zgoraj navedene sodbe Intel Corporation trdi, da je Splošno sodišče pravilno navedlo, da trditve, češ da je treba dokazati ekonomske učinke povezave nasprotujočih si znamk, ni mogoče sprejeti.

33 Družba Elmar Wolf meni, da se okoliščine, na katerih temelji presoja Sodišča v zgoraj navedeni sodbi Intel Corporation, nanašajo na primer, ko proizvodi in storitve, zajeti s prejšnjo znamko, niso podobni proizvodom ali storitvam, zajetim s poznejšo znamko, medtem ko se ta zadeva nanaša na enake oziroma vsaj podobne proizvode. Zato se merila, ki jih je Sodišče razvilo v zgoraj navedeni sodbi Intel Corporation, v obravnavanem primeru ne uporabljajo.

Presoja Sodišča

34 V skladu s sodno prakso Sodišča se za dokaz, da uporaba poznejše znamke škoduje oziroma bi škodovala razlikovalnemu učinku prejšnje znamke, zahteva, da se dokaže bodisi sprememba ekonomskega ravnanja povprečnega potrošnika proizvodov ali storitev, za katere je registrirana prejšnja znamka, ki je posledica uporabe poznejše znamke, bodisi resno tveganje za nastanek take spremembe v prihodnosti (zgoraj navedena sodba Intel Corporation, točki 77 in 81 ter točka 6 izreka).

35 Res je, da se točka 77 zgoraj navedene sodbe Intel Corporation začne z besedno zvezo „[i]z tega sledi“ in da je v tej točki nato takoj preučeno vprašanje poslabšanja sposobnosti identificiranja in razpršitve identitete prejšnje znamke, zaradi česar bi bilo mogoče šteti, da zgolj pojasnjuje prejšnjo točko. Vendar je enako besedilo, ki je povzeto v točki 81 in v izreku te sodbe, samostojno. Dejstvo, da se pojavlja v izreku navedene sodbe, kaže na njegovo pomembnost.

36 Besedilo zgoraj navedene sodne prakse je jasno. Pomeni, da brez predloženega dokaza, da je ta pogoj izpolnjen, škodovanja ali nevarnosti škodovanja razlikovalnemu učinku prejšnje znamke iz člena 8(5) Uredbe št. 207/2009 ni mogoče ugotoviti.

37 Pojem „sprememba ekonomskega ravnanja povprečnega potrošnika“ postavlja objektivni pogoj. Te spremembe ni mogoče zožiti zgolj na subjektivne elemente, kot je dojemanje potrošnikov. Dejstvo, da potrošniki opazijo obstoj novega znaka, podobnega prejšnjemu, samo po sebi ne zadostuje za dokaz škodovanja ali nevarnosti škodovanja razlikovalnemu učinku prejšnje znamke v smislu člena 8(5) Uredbe št. 207/2009, če ta podobnost pri potrošnikih ne ustvarja zmede.

38 Splošno sodišče pa je v točki 53 izpodbijane sodbe zavrnilo presojo pogoja, postavljenega v zgoraj navedeni sodbi Intel Corporation, s čimer je napačno uporabilo pravo.

39 Splošno sodišče je v točki 62 izpodbijane sodbe ugotovilo, da „dejstvo, da konkurenti uporabljajo deloma podobne znake za enake ali podobne proizvode, ogroža takojšnjo asociacijo upoštevne javnosti med znaki in zadevnimi proizvodi, kar lahko škodi sposobnosti prejšnje znamke, da proizvode, za katere je registrirana, označuje tako, kot da izvirajo od imetnika navedene znamke.“

40 Sodišče pa je v zgoraj navedeni sodbi Intel Corporation jasno izrazilo nujnost zahteve višjega dokaznega standarda za ugotovitev škodovanja ali nevarnosti škodovanja razlikovalnemu učinku prejšnje znamke v smislu člena 8(5) Uredbe št. 207/2009.

41 Sprejetje merila, ki ga je predlagalo Splošno sodišče, bi lahko poleg tega pripeljalo do položaja, v katerem bi si gospodarski subjekti neupravičeno lastili nekatere znake, kar bi lahko škodovalo konkurenci.

42 Res je, da se z Uredbo št. 207/2009 in sodno prakso Sodišča ne zahteva predložitev dokazov o dejanski škodi, vseeno pa se priznava resna nevarnost take škode, pri čemer se omogoča uporaba logičnih sklepanj.

43 Vendar taka sklepanja ne smejo izhajati zgolj iz predpostavk, temveč, kot je poudarilo sàmo Splošno sodišče v točki 52 izpodbijane sodbe in ob tem citiralo starejšo sodbo Splošnega sodišča, ta sklepanja temeljijo na „analiz[i] možnosti in ob upoštevanju običajne prakse v upoštevni gospodarski panogi ter vseh drugih okoliščin obravnavanega primera.“

44 Splošno sodišče pa ni upoštevalo, da ta analiza ni bila opravljena, s čimer je kršilo sodno prakso, ki jo je navedlo prav v tej sodbi.

45 V zvezi s trditvijo družbe Elmar Wolf, da se merilo, ki ga je Sodišče razvilo v zgoraj navedeni sodbi Intel Corporation, nanaša na proizvode ali storitve, ki niso podobni proizvodom ali storitvam, zajetim s poznejšo znamko, in da se zato v obravnavanem primeru ne uporablja, zadostuje poudariti, da sodne prakse iz točk 77 in 81 ter točke 6 izreka navedene sodbe ob upoštevanju njene splošne formulacije ni mogoče razlagati tako, da je omejena na dejanske okoliščine, v katerih proizvodi ali storitve niso podobni proizvodom ali storitvam, zajetim s poznejšo znamko.

46 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je pritožba utemeljena.

47 Zato je treba izpodbijano sodbo razveljaviti.

48 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče, kadar razveljavi odločbo Splošnega sodišča, samo dokončno odloči o sporu, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.

49 V tej zadevi niso izpolnjeni pogoji, da bi Sodišče lahko samo dokončno odločilo o sporu.

50 Zato je treba zadevo vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču in pridržati odločitev o stroških.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1. **Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 22. maja 2012 v zadevi Environmental Manufacturing proti UUNT – Wolf (upodobitev volčje glave) (T-570/10) se razveljavi.**

2. **Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.**

3. Odločitev o stroških se pridrži.

Podpisi